

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Elena Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silvia Bordeniuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată Elenei Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silviei Bordeniuc împotriva Societății de acțiuni „Manvin”, intervenienți accesorii Comisia Națională a Pieții Financiare, Societatea cu răspundere limitată „Moldagrocon” și Valeriu Duca cu privire la anularea hotărârii Adunării generale a acționarilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Elena Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silvia Bordeniuc și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 30 martie 2016 și hotărârea suplimentară din 24 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 13 august 2014, Elena Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silvia Bordeniuc au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Manvin”, intervenienți accesorii Comisia Națională a Pieții Financiare, SRL „Moldagrocon” și Valeriu Duca cu privire la anularea hotărârii Adunării generale a acționarilor.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, SA „Manvin” a fost fondată în a. 1998, în rezultatul privatizării întreprinderii de stat fabrica de vin, capitalul social constituind suma de 6 040 951 lei.

Susțin că, sunt acționari ai SA „Manvin” cu 21,615% acțiuni din fondul statutar al societății.

Menționează că, la data de 14 iunie 2014, SA „Manvin” a petrecut Adunarea generală a acționarilor, la care ei au votat împotriva reorganizării SA „Manvin”, pînă la examinarea plîngerii lor depuse la procuratura Orhei, privind însușirea bunurilor lor de către administratorul SA „Manvin”, însă hotărârea a fost luată, ignorîndu-se cerințele lor.

Solicită, anularea hotărârii Adunării generale a acționarilor SA „Manvin” din 14 iunie 2014, referitor la pct.6-15 cu privire la anularea hotărârii Adunării generale a

acționarilor din 11 decembrie 2012 și 12 martie 2013 aferente reorganizării SA „Manvin” prin dezmembrare și alte întrebări.

Ulterior, la data de 04 martie 2015, reclamantii au depus acțiune suplimentară prin care au solicitat recunoașterea ca neîntemeiat a refuzului pârtei SA „Manvin” de a efectua un audit și obligarea acesteia de a efectua la Societate un audit.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei din 30 martie 2016 a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Orhei din 24 decembrie 2015 a fost respinsă acțiunea suplimentară.

Prima instanță, și-a argumentat concluzia prin faptul că, Adunarea generală a acționarilor SA „Manvin” a fost petrecută în strictă conformitate cu prevederile art.53 alin. (1) al Legii nr.1134 din 02 aprilie 2007 privind Societățile pe acțiuni, potrivit căruia adunarea generală ordinară anuală a acționarilor se convoacă de organul executiv al societății în temeiul deciziei consiliului societății.

De asemenea, prima instanță respingând acțiunea suplimentară a reținut că, aceasta este lipsită de suport probatoriu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016 a fost respins apelul declarat de către Elena Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silvia Bordeniuc și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 iulie 2016, Elena Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silvia Bordeniuc au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului au invocat că, nu sunt de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin, au fost încălcate sau aplicate eronat normele de drept material, iar erorile comise au dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susțin că, instanța de apel nu a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii, nu a verificat raporturile juridice stabilite, dar a afirmat sau a infirmat unele fapte neprobate, fără a da apreciere tuturor probelor pertinente din dosar, ceea ce a dus la emiterea unei decizii, ce se bazează pe presupuneri.

Prin referința din 19 septembrie 2016, SA „Manvin” a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei contestate în adresa recurenților la data de 27 iunie 2016 (f. d. 249, Vol.I), însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către ultimii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Elena Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silvia Bordeniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat de către recurenți precum că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele, anexate la materialele dosarului, nu poate fi reținut, deoarece la caz, instanța de apel a apreciat probele în corespundere cu exigențele art. 130 din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentul invocat în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele ierarhic inferioare, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Elena Bordeniuc, Vitalii Bordeniuc și Silvia Bordeniuc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Elenei Bordeniuc, Silviei Bordeniuc și a lui Vitalii Bordeniuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Elenei Bordeniuc, Silviei Bordeniuc și a lui Vitalii Bordeniuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic